

Egyházak a válsággal szemben

2010. március 26-27-én harminchat badeni, elzászi és északnyugat-svájci katolikus és protestáns keresztény találkozott Freiburg in Brisgauban, a Caritas továbbképző központjában, hogy szemináriumon vitassák meg az *"Egyházak a válsággal szemben"* témát. A résztvevők az alábbi nyilatkozattal fordulnak egyházaikhoz és az egész társadalomhoz:

Országainkban érzékeljük a gazdasági és pénzügyi válság összefonódó hatásait. Az árok egyre jobban mélyül gazdag és szegény között. A válság fokozza a régóta gondokkal küzdők kirekesztettségét, növeli a szegények számát, és a népesség szélesebb körét fenyegeti az elszegényedés kockázatával. Különösen a munkahely elvesztése jelent veszélyt, mert ez nem csupán a megélhetéstől, de a társadalom életében való részvétel lehetőségétől és így a személyes méltóság érzetétől is megfoszt. A fenyegetettség kockázata félelmet kelt, amely gyengíti a sorsközösségben lévők közötti szolidaritást.

Ebben a helyzetben különösen fontos, hogy az egyházak határozottan elkötelezzék magukat a szenvedők, különösen a legszegényebbek mellett. A remény jelei és hitelességük felmutatása végett egyszersmind világos szavakkal kell megnyilatkozniuk az elesettek mellett, és példamutató viselkedést kell tanúsítaniuk.

Keresztényként hangoztatjuk, hogy az Isten képére alkotott Embernek a középpontban kell maradnia, és meg kell előznie minden pénzügyi megfontolást. A munka, még ha nem is előfeltétele az emberi méltóságnak, minden ember alapvető joga.

Nem kell elfogadnunk, hogy a munkanélküliség sorscsapás, és mindent meg kell tenni azért, hogy bárki lehetőséget kapjon olyan tartós, értelmes munkavégzésre, amellyel megélhetését biztosítani tudja. Ettől függetlenül a foglalkoztatásból bármilyen okból kiszorulóknak számára biztosítani kell a társadalmi létminimumnak megfelelő jövedelmet.

Eszmeeserénk során számos cselekvési lehetőséget fogalmaztunk meg, ezek közül az alábbi tennivalókat meg is vitattuk:

- fenntartás nélküli visszatérés a kereskedés és gazdaság tisztességes csereviszonyok megerősítését szolgáló erkölcsi alapjaihoz;
- politikai lépések, kiemelten európai szinten, a pénzügyi műveletek adózását, a spekulatív ügyletek ellenőrzését és az adóparadicsomok elleni küzdelmet szabályozó globális szervezetek megerősítése végett;
- a szabad csere szabályait az alapvető szociális jogoknak alárendelő szabályozásra való törekvés európai és globális szinten;
- közös európai szociális politika követelése;
- közösségeink tagjainak bátorítása az igazi közjó és a közösség javai iránti elköteleződésre;
- törekvés a mértéktartásra alapozott személyes és közösségi etikára, az „egyre többet” helyett: *„élj egyszerűbben, hogy mások könnyebben megélhessenek ...”*;
- a helyi cserekapcsolatok nevelési célzatú támogatása, amely a pénz elsődleges funkcióját a csere elősegítésében ismeri fel,
- a környezet megóvását és a társadalom szövetének erősítését szolgáló munkahelyek kialakítása;
- a foglalkoztatás és a pénzügyi tevékenység mintaszerűségének megkövetelése egyházaink körében;
- a nyugdíjas állapotra való felkészülés generációk közötti megállapodásra történő alapozása, egyéni tőkefelhalmozás helyett, a megélhetéshez szükséges javak biztosításával;
- a felek személyes kibontakozását elősegítő kölcsönös segítségnyújtás rendszereinek kialakítása.

A jelenlegi válság, amely tudatosítja bennünk az általunk követett életvitel és gazdasági rendszer zsákutcába vezető kockázatait, a jövővel szembeni felelősségünket megnöveli. Nem akarjuk, hogy gyermekeink utóbb bennünket okoljanak majd nemtörődömségünkért. A megjelölt távlatok reményt adnak és tevékenységre köteleznek egy fenntartható szociális piactudomány érdekében.